

Πιοτεύομεν καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν ὅπως ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει ἀναφέρομεν. Ἀλλως, ἂν πράγματι ἀπήντησεν, ὥς οἱ ὑπουργικοὶ διαδίδουσι, τότε τὰ πράγματα λαμβάνουσιν ἑκτακτον σοβαρότητα. Ἐν τούτοις ἡ «Ἀκρόπολις» διαψεύδει πάντα καὶ ἀναγνώριον ἀποκαλοῦσα αὐτὰ θρυλίσματα ἀβάσιμα καὶ ἀντιπολιτευόμενα τὰς κυβερνητικὰς ἐνεργείας.

Εν Βάρνη τῇ 9 Ιουνίου 1893.

ΟΛΙΓΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Δέν εἶναι βεβαίως ἀνάγκη νά καταδείξωμεν τήν σημασίαν τῆς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ βουλγάρων τῆς ἡγεμονίας ἀδελφοποιήσεως πρὸς λυσίτελῃ καὶ ἔγκαιρον αὐτῶν ἐργασίαν ἐπ' ἀγαθῇ καὶ πάλιν τῆς φυλῆς ἥτις καίτοι σήμερον κυριαρχοῦσα, ἀδύνατον νά προσδοκῇ τήν χειραφέτησιν καὶ ἀκεραιότητα αὐτῆς ἂν ὁρμάται ἐκ τῆς ιδέας ὅτι ἐν τῇ ἀπορροφῇ τῶν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ μειονοφηγιῶν ἔγκειται ἡ αὐτοπαρξία τοῦ βουλγαρισμοῦ. Εἶναι μανία, ἡ μάλλον φρενοβλάθεια πρόδηλος καὶ ἀναμεισθήτης ἡ ιδέα, καθ' ἣν ἐν τῇ διαστάσει Ἑλλήνων καὶ βουλγάρων ἔγκειται ἡ εὐδαιμονία τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡ ἐν τῇ μέλλοντι ὑπὸς πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐποψὴν ὁράει αὐτῆς. Πάν ὅ,τι ἐπέτρεπον αἱ περιστάσεις καθ' ἣν ἐποχὴν συνετελεῖτο ὁ ὑπὲρ τῶν ὁλῶν ἀγών, πᾶν ὅ,τι μετὰ τὸν ἀγῶνα ἐκείνον συνετελέσθη, πᾶν ὅ,τι ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὁ πανδαμάτωρ χρόνος, ὁ μόνος οὗτος ἀψευδὴς διδάσκαλος ἐπέτελεσε, εἶναι τεκμήριον ἱκανὸν νά ἐπιμαρτυρήσῃ τοῖς γραφείοις ἄλλοτε πολυστήλοις ἐν τῇ «Οὐδισσῇ» ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἄρθροις, καὶ νά ἐπιβεβαιώσῃ ἀπαξ ἔτι, ὅτι ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν διδάσκει. «Ο Ἑλληνισμὸς τόσας ἔρριψε ρίζας ἐν τῇ Θράκῃ καὶ ταῖς παραλίαις τοῦ Εὐξείνου, ὥστε ἄρδην δέον νά ἀνατραπῶσιν, ἵνα ἐξοικωθῇ. Εἶναι ὅθεν ἡλίθιοι καὶ αὐτόχρημα ἡμιδάρβαροι καὶ ἀμαθέστατοι, οἱ φρονούντες ὅτι διὰ τῶν διαφόρων μέσων ἃ θέτουσιν εἰς ἐνέργειαν, θά ἐπιτύχωσι τὴν ἀποσκορὰ κησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκ τῆς Βουλγαρίας στοιχείου, ὑπερ ἐκτὸς ἄλλων καὶ ὑπὸ πολιτικὴν ἐποψὴν εἶναι ἀναγκαῖον καὶ συνάδει τοῖς ἐπικρατοῦσι πόθοις τῶν κρατούντων ἐν τῇ χώρᾳ.

Εἰναί φεουδοπατριωτισμὸς ἐκείνος ὃς οὐ καταλαμβάνονται τινες τῶν συναδέλφων μας καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιασμῇ τῶν δημιουργοῦσι τὴν ἀκένωτον πηγὴν τῶν μεγάλων σκέψεων καὶ ὑψηλῶν ιδεῶν δι' ὧν προπηλακίζοντες ὅ,τι ἄλλοτε καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μετεχειρίζοντο ὡς ἀγκυραν σωτηρίας ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὴν αὐ-

τὴν πολιτικὴν ἀτμόσφαιραν διατρώμενοι, φρονοῦσιν ὅτι ἐξυπηρετοῦσι τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους τῶν καὶ ἀληθῆ παρέχουσιν αὐτῷ ὑπηρεσίαν.

Επὶ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων ἡ «Οὐδισσὴ», πλείστας ὥσας ἐξήνεγκε κρίσεις καὶ συμπεράσματα, ἂν δὲ ἐπαναλαμβάνῃ αὐτὰς σήμερον, πρᾶττει τοῦτο ἐξ ἀφορμῆς ἣν παρέχει αὐτῇ ἡ ἐν Αθήναις πολέμιος καὶ ἔγκριτος συνάδελφος «Διπλωματικὸς Μνῆμων» ἥτις διὰ πολλοστήν ἤδη φοράν γράφει τὰ κατωτέρω περὶ τῆς «Οὐδισσῆς» ἅτινα ἀναδημοσιεύοντες εὐτυχεῖς λογίζομεθα τοιοῦτου τυγχόντες συνεπικούρου, ἐν τῇ πολυμύθῳ ἡμῶν σταθῇ. Ἰδοὺ ὅσα ἡ ἀξιόλογος συνάδελφος γράφει ὑπὸ τὸν τίτλον.

Η ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΔΗΣΟΣ «Η ἀξιολογώτατη αὕτη συνάδελφος ἀδελφὸς καὶ σωφρόνως ἀγωνίζεται νά ἐξαλείψῃ πᾶσαν ἐμπάθειαν μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, καὶ περ μὴ ὑποτιμῶσι τὴν ἀπεριόριστως βίαιαν τακτικὴν τοῦ Βουλγαρικοῦ Τύπου, ἔχομεν πολλὴν τὴν ἐλπίδα, ὅτι οἱ εὐγενεῖς οὗτοι ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου θέλουσι σιεφθῇ ἀν μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἀποκαρτέρησις ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας ὥστε νά ἐπέλθῃ ἐπὶ τέλους ἡ ἐν ταῖς δυσέσιν γαλήνη, νά ἐννοήσῃ δὲ ἐπὶ τέλους ὁ Βουλγαρικὸς Τύπος καὶ ὁ πολὺς λαὸς διότι οἱ ὀλίγοι, οἱ κρατούντες, εἰμένα βέβαιον, τὸ ἔχουσιν ἐννοήσῃ ὅτι πέπρωται νά συζήσωσιν οἱ δύο λαοὶ ἀρμονικώτατα καὶ ἀδελφικώτατα, σῶζων ἕκαστος ὅσα πατρίδι ἐχει ἡθικὰ ἐφόδια ἐπ' ἀμοιβαίᾳ ὠφελείᾳ.

Πρὸς τὴν συνάδελφον «Οὐδισσὴν» εὐκρινεῖς καὶ ζωηρὰς οἰδαμέν τὰς χάριτας ἐπὶ τῇ ἀνυποκρίτῳ ἐκτιμήσει, τὴν ὁποίαν κατ' ἐπανάληψιν διαπιστοῖ πρὸς τὸν «Διπλωματικὸν Μνῆμονα», ἐνισχυόμενον οὕτω εἰς ὃ ἔταξεν ἑαυτὸν. Εἴπομεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι, ἀν μὴ ἔχωμεν συναντιλήπτωρα τὸν ὁποῦδ' ἡ ποτὲ Ἑλληνικὸν Τύπον, δὲν κρίνομεν δυνατὴν τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἡμέτερου προορισμοῦ.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω εὐκρινεῖς τῆς ἀγαστῆς συνάδελφου γραμμάς δὲν ἔχομεν νά προσθέσωμεν, ἡ ὅτι αἱ τελευταῖαι αὐτῆς λέξεις, εἶναι ἀναγεγραμμέναι καὶ εἰς τὸ λάβαρον τῆς «Οὐδισσῆς». Τοῖς φρονίμοις ὀλίγα.

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η ἐπιληθούσα ἐν ταῖς πυριτιδαποθήκαις Σκαρμαγκᾷ ἐκρηγῆς συνετάρμαξεν ὁλόκληρον τὴν πόλιν μετ' ἄκρας δὲ θλίψεως θά ἀναγνώσωσιν αἱ Αἰθναὶ τὰς λεπτομερείας τῆς μεγάλης ταύτης καταστροφῆς. Δεκαπέντε ἄνδρες τοῦ Ἑλλην. στρατοῦ καὶ πτωχὸς ἀλιεὺς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δύο ἀξιωματικοὶ εὗρον οἰκτρὸν θάνατον καὶ δύο ἑταῖροι, εἰς ἀξιωματικὸς καὶ εἰς στρατιώτης, δεινῶς ἐτραυματίσθησαν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐν Τριπόλει πυρκαϊᾶς, ὅτε ἐπίσης ἐτάρμαξεν ὑπὸ τὰ ἐρείπια ἀνατιναχθέντος οἰκήματος εἴκοσιν ἄνδρες, εὐδαιμονία δὲ τόσον μεγάλη καὶ τόσον φρικαλέα καταστροφή εἶχεν ἐπισυμβῇ. Ἐκατὸν καὶ πλέον χιλιάδες ὁκάδες πυρίτιδος ἀναφλεχθεῖσαι καθ' ἡν στιγμὴν ἐγένετο παράδοσις τοῦ ὕλικου ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἐκείναις ἀνετίναξαν εἰς τὸν ἀέρα τὰς ἐν τῇ διμερίσματι τούτῳ ὑπαρχούσας ἀποθήκας καὶ δὲν ἀρῆκαν οὐδὲ ἱχνος τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐξέτελουν τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ ὕλικου. Εἰς ἀπόστασιν ἑκατοντάδων μέτρων ἀπὸ τῆς θέσεως τῆς καταστροφῆς εὐρέθησαν μέλη σωμάτων κατασπεντρημένα· ἐδῶ εἰς ποῦς, ἐκεῖ ἐν κρανίον, ἐν ξίφος καὶ ἐν περιλαίμιον, ὅλα κεκαυμένα, μέλανα, ἀμορρα, λείψανα τῶν σωμάτων τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες εὗρον τὸν τρομερώτερον τῶν θανάτων.

Οὐδεὶς γνωρίζει πῶς ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή, διότι οὐδεὶς ἐκτῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων περισώθη, εἰκάζεται ὅμως ὅτι αὕτη προήλθεν ἢ ἐκ προστριβῆς ἢ ἐξ ἀπροσεξίας κανενὸς ἐκ τῶν ἀνδρῶν οἵτινες εὐρίσκοντο ἐν ταῖς ἀποθήκαις. Ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τῶν τεσσάρων πυριτιδαποθηκῶν οὐδὲν ἀπέμεινεν. Ὅλα κατέρρευσαν, στέγαι δὲ λίθοι ἐτινάχθησαν εἰς μακρὴν ἀπόστασιν. Ἡ καταστροφή ὑπῆρξε μεγάλη καὶ αἱ ζημίαι τοῦ δημοσίου ὑπολογίζονται 2, 500, 000 δρ. Ἀλλ' ἐκεῖνο ὑπερ ἰδίως ἀλγεινὴν ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν ἐν τῇ πόλει καὶ θά προξενήσῃ ἐπίσης καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα εἶνε ὁ τραγικὸς θάνατος τοσούτων ἀνδρῶν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς

ὑπηρεσίας τῶν καὶ τῶν ὁποίων αἱ αἰκογένειαι ἀπαρρανίσθησαν.

Τοιοῦτον ἦτο τὸ θέαμα τῆς καταστροφῆς, τῆς ὁποίας ἐγένοντο θύματα οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐπέζησαν εἰμὴ ὁ στρατιώτης Χρήστος Ἀσημακόπουλος καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Βασιλείου.

Καὶ ὁμὲν ὑπολοχαγὸς Βασιλείου εὐρεθεῖς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως εἰς τὴν παραλίαν ἐκτυπώθη ὑπὸ λίθων εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος, σοβαρῶς δὲ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ κατέπεσεν ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξήχθη ἀναισθητός καὶ μετηνέχθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Ναυστάθμου, μὴ δυνάμενος ν' ἀρθρώσῃ οὔτε λέξιν πρὸς τοὺς ἐρωτῶντος αὐτὸν περὶ τοῦ δυστηχήματος.

Ὁ στρατιώτης Ἀσημακόπουλος ἐσώθη ὑπὸ παραδόξους τυχεράς περιστάσεις διότι κοιμώμενος ἐν φυλακείᾳ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως εὐρέθη ὑπὸ ἐν ρύριον τὸ ὁποῖον τὸν ἐπροφύλαξεν ἀπὸ τοῦ νά καταπλακωθῇ ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τρίτους σιδηρὰς κλίνης στρατιωτικῆς εὐρεθεῖς εἰς τοὺς πόδας τοῦ προεφύλαξε καὶ τούτους σχηματισθέντος περὶ αὐτὸν μικροῦ κενοῦ κενοῦ, ἐνφ' ἀνωθέν του συνεσωρεύθη σωρὸς ἐρειπίων. Τὸ περιέργον δὲ εἶνε ὅτι ἐνφ' ἡ κεφαλὴ τοῦ ἦτο ὅλως ἀπροφύλακτος δὲν ἐκτυπώθη ὑπὸ τῶν λίθων, ἐνφ' κατέπεσον ἄπειροι τοιοῦτοι βροχηδὸν ἐκ τῆς ἀνντινάξεως.

Μόνον ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ ἦτο κεκαλυμμένη ἡ κεφαλὴ του, ὥστε ὅταν προσήλθον καὶ ἤρξαντο τὰς ἐρεῦνας τῶν οἱ προσδραμόντες ἐπὶ τόπου δὲν θά τὸν ἀνεύρισκον ἐὰν δὲν κατέβαλλε πᾶσαν προσπάθειαν, κραυγάζων συνεχῶς ὡς ἐκ τῶν καταχθονίων.

—Γρήγορα ἀδέρφια γιατί ἔσκασα.

Τὴν ὑπόκωρον φωνὴν τοῦ ἀντελήρηθη ὁ κλητὴρ Θ. Παπαδόπουλος, ὅστις ἀμέσως εἰδοποῖσε τοὺς ἄλλους καὶ ἔσπευσαν ὅπως τὸν ἐκχώσουν. Τῷ ἔδωκαν δὲ ἵνα συνέλθῃ διὰ σπάγγον μικρὰν δόσιν κονιάκ καὶ εἶπ. ἤρχισαν τὴν ἐκταρὴν του, ἥτις κατωρθώθη μετὰ ἡμίσειαν ὥραν. Τοτε τὸν ἀνήγειρον τέσσαρες ναῦται καὶ τὸν μετήνεγκον εἰς τὴν παραλίαν ὁπόθεν ἀπεστάλη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Ναυστάθμου.

Μόλις ἐγνώσθη τὸ δυστύχημα ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου πάντες οἱ ἐν διαφερόμενοι καὶ οἱ συγγενεῖς.

(3) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΟΣ» (3)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ

ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Α.

(συνέχεια)

«Καλ' ἡμέρα, Ἐμμερίχε! Ἰδοὺ μας! πῶς πᾶς; τί κάμνει τὸ μικρὸν τῆς φοράδος; Ἰδοὺ ἡ μικρά! Τὴ γράφει ὁ Ρουδὸλφος; ἔχομεν γράμμα βέβαιον;—Οχι; Ποῦ εἶνε αὐτὸ; τὸ ἔχεις κοντά σου;»

«Πάρε τὴν ἀναπνοὴν σου, καὶ εἰ δυνατὸν, βαθεῖα βαθεῖα,» εἶπεν ὁ δασάρχης μειδιάσας παροδικῶς.

«Ἀλλὰ σὺ δέν μοι ἀπαντᾷς τίποτε!» ἀνέκραγεν αὕτη φιλοῦσα αὐτὸν βιαίως.

«Εἰς τί πρῶτον; Μικρὸν τῆς φοράδος, γράμμα, Ρουδὸλφος; — Νά, καλῶς ὤρισεν! ἄφες νά δῶ τὴν μικράν.»

Ἡ κυρία δασάρχου ἔλαβε τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον μετὰ περιεργίας καὶ φόβου συγχρόνως περιεργάζετο, ἀπὸ τῆς τροφῆς καὶ τὸ ἐκράτησεν ἀπέναντι τοῦ συζύγου τῆς. «Κύττα, Μαρία, νά, αὐτὸς εἶνε ὁ θεὸς σου. Πῆς «θεῖε!» Δέν θέλεις; — Δέν σοι ἀρέσκει, Ἐμμερίχε;»

Ὁ δασάρχης ἔδλεπε σιωπῶν πρὸς τὴν ἐγκαταλειμμένην μικράν ὑπαρξιν, ἥτις πρὸ ὀλίγου ἀκόμη εἶχεν ὑπάρ-

ξῆ ἢ ὑπάτη εὐδαιμονία ἀνθρώπου τινὸς καὶ ἡδὴ ἀφίκετο εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν ξένων ἀνθρώπων.

«Δέν σοι ἀρέσκει; ἔλα γέλασε μὴ φορᾷ, Μαρία!»

Ἀντὶ τούτου τὸ παιδίον φοβηθὲν ἐκ τοῦ ξένου γενειοφόρου προσώπου ἔστρεψεν ὀρμητικῶς τὴν μικράν του κεφαλὴν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἤρχισε νά κλαίῃ μεγαλοφώνως.

«Πῆγαινέ τὴν ἔξω!» εἶπεν ὁ δασάρχης ἡσύχως. «Δυστυχῆς μικρά!»

Ἡ σύζυγός του, ἥτις ἀνέμενε διάφορον ἀποτέλεσμα, διέταξε τὴν τροφὸν δυσθῦμως νά τὴν ἀκολουθήσῃ καὶ ὠδήγησεν ἀμφοτέρας εἰς μικρὸν δωμάτιον τοῦ ἀετώματος τῆς οἰκίας, ἐνθα οἱ πράσινοι κλάδοι τῆς ὀξύας συνεθλίβοντο ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν ὤλων τῶν παραθύρων.

Εἶτα ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν σύζυγόν της εἰς τὸ δωμάτιον τῆς κατοικίας τῶν.

Οὗτος ἐβάδιζεν ἐν αὐτῷ βραδέως πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω ἀκολουθούμενος πιστῶς ὑπὸ τοῦ προσφιλοῦς κυνός του.

«Λοιπόν, Ἐμμερίχε» ἠρώτησεν ἡ κυρία Κλάρα περιφροντῆς, μήπως δέν φαίνεται καλόν;»

«Ὁ δασάρχης ἔστι. «Τὴ νά σοι εἰπῶ; ὅχι, δέν μοι φαίνεται καλόν!»

«Ἀλλὰ συλλογίσου ἐν τούτοις τὰ χρήματα, τὰς πέντε χιλιάδας μάρκας ἐτησίως!»

«Ναί, ναί, τὰ χρήματα» ἐπανελάβεν οὗτος κινῶν τὴν κεφαλὴν του· ἀρκετὰ ἔχει ὁμιλήσει περὶ τούτων, τώρα θά τὰ πάρωμεν.»

(ἀκολουθεῖ)

των τε αξιωματικων και υπαξιωματικων. Συγκινητική ήτο η σκηνή καθ' ην η σύζυγος του λοχαγού Βρυωνίδου κατέφθασε και οδυρομένη εξήτει να μάθη την τύχην του δυστυχούς συζύγου της. Ο λοχαγός Βρυωνίδης κατήγετο εκ τουρκικής οικογενείας Κύπρου, ο δε πατήρ του (Τούρκος φιλέλλην) εγένετο υπήκοος Ελλην και διαρίσθη υπάλληλος εις το εν Κύπρω Ελληνικόν προξενείον. Τα τέκνα του τα εξυπέδευσε ελληνοπρεπώς, τον δε Παναγιώτην κατέταξε εις τον στρατόν. Η ατυχής σύζυγος του μεταβάσα χθές όπως εύρη το πτώμα του δεν εύρεν ειμή τεμάχιον εκ του περιλαιμίου του. Ελέγετο χθές ότι ο Βρυωνίδης διηγείτο προχθές εις φίλον του ότι είδε καθ' ύπνους όνειρον καθ' ο γραία της μελανειμονούσα τφ προσέφερεν εν κρίνον!

Επίσης μετέβησαν επί τόπου και αι αδελφαί του υπολοχαγού Βασιλείου και του επιλοχίου Καγκελλαρίου. Μοιραία συμπτώσις είναι ότι οπατήρ του Καγκελλαρίου, αξιωματικός και ούτος, εύρε τον θάνατον κατά την πρό ετών γενομένην έκρηξιν εν ταίς εν Κεφαλαρίω, του Αργους πυριτιδαποθήκαις. Σπαραξικάρδιοι ήσαν οι λυγμοί και η απόγνωσις του γυναικαδέλφου του ατυχούς ανθυπολοχαγού Δεληγιάννη.

(εκ της Εφημερίδος)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Η Α. Β. Υ. ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ.—Το τηλεγραφικόν πρακτορείον Κων/πόλεως διαβιβάζει την είδησιν καθ' ην η Α. Β. Υ. ο ήγεμών της Βουλγαρίας διήλθεν εκ Βιέννης όπως μεταβή εις Τερζαίς ενθα εγένετο η κηδεία του πρό τινος αποθανόντος γυναικαδέλφου αυτού Μάξ Εμμανουήλ. Η κηδεία εγένετο τή πρωία του παρελθ. Σαββάτου, παρόντων των συγγενών. Ο πρίγκηψ της Βαυαρίας άντεπροσωπείτο υπό του πρίγκηπος Ρούπρεχτ, ο αυτοκράτωρ Φραγκίσκος Ιωσήφ υπό του αρχιδουκός Λουδοβίκου Βίκτωρος, η δε Α. Β. Υ. ο ήγεμών της Βουλγαρίας υπό του ύπασπιστού αυτού κ. Στογιάννωφ.

ΙΤΑΛΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ.—Ο εν Σοφία άνταποκριτής της «Πολ. Ανταποκρίσεως» διαψεύδει την είδησιν ότι ο εν τη βουλγαρική πρωτευούση πράκτωρ της Ιταλίας διεμαρτυρήθη κατά της ανυψώσεως της σημαίας του δουκάτου της Πάρμης παρά την σημαίαν του Κουβουργικού οικου. Τό αληθές είναι, λέγει, ότι η βουλγαρική κυβέρνησις επισήμως εδήλωσεν εις τον Ιταλόν πράκτορα ότι επί τη εν τη μεγάλη έθνοσυνελεύσει παρουσία του πριγκηπικού ζεύγους ήθελεν ανυψώσει την σημαίαν της Πάρμης, άλλ' ουδεμία εγένετο διαμαρτυρία.

ΑΠΟΔΗΜΙΑ ΕΞΑΡΧΟΥ.—Τα βουλγαρικά φύλλα αναγράφουσιν ότι η Πύλη δεν εχορήγησε την άδειαν τη Α. Μ. τφ Εζάρχω Ιωσήφ περι αποδημίας εις τό εξωτερικόν. Ηδη μανθάνομεν εκ της «Νοβινής» ότι η Α. Μ. ο Εζάρχος μεταβήσεται εις τας θέρμας της Προύσης ή Σμύρνης συνοδευόμενος υπό του Πρωτοσυγγέλου αυτού Ανθίμου Κίντσεφ. Κατά την απουσίαν του, τα της Εζαρχίας εά διευθύνη ο επίσκοπος Οχρίδος Γρηγόριος.

Η «ΝΟΒΙΝΗ» και Ο «ΝΕΟΛΟΓΟΣ» —Η «Νοβινή» όργανον της Εζαρχίας γράφει τα εξής: «Η εφημερίς «Νεολόγος» εν τφ υπ' αριθ. 7131 φύλλω αυτής γράφει νέον τι εκ Πετρούπολεως δημοσιεύθεν εν τφ «Χρόνω» του Λονδίνου, καθ' ο όσον οίπω εκδίδεται ρωσική διαμαρτυρία αναφορικώς των βουλγαρικων εργασιών, εξ άφορμής της μελετωμένης αποδημίας του Εζάρχου ήτις προεκταθήσεται μέχρι Ρώμης, φαινομενικώς μόν λόγφ ασθενείας πράγματι δε διά τό νέον θρήσκευμα υπερήρξατο φαινόμενον εν Βουλγαρίᾳ. «Ημείς» δέν γνωρίζομεν πόθεν ή συνάδελφος άρύεται την εν λόγω είδησιν περι επεκτάσεως του ταξειδίου του Εζάρχου μέχρι της Ρώμης και ότι τό εν λόγω ταξειδιον σκοπεί τό ο αναφέρει σχέδιον. Ο, τι γνωρίζομεν μετά θετικότητος είναι ότι ο βούλγαρος Εζάρχος ουδέποτε συνέλαβε τοιούτον σχέδιον, ή δε εις Ευρώπην αναχώρησις αυτού, ήτις προσωρινώς άνεβλήθη ένεκα λόγων στενώς συνδεομένων μετά των εργασιών της Βουλγαρικής ήγεμονίας, ουδεμίαν έχει με την εν λόγω προυπόθεσιν σχέσιν.

ΦΡΙΚΤΟΝ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ.—Εν Σοφία άνεκαλύφθη πρό τινων ήμερών αποτρόπαιον κακούργημα περι του όποιου ή «Σφομποδά» δίδωσι τας ακόλουθους πληροφορίας:

«Τη 9 Μαΐου εγένετο άφαντος ο τελάκης του δημαρχικού λουτρού Δημήτριος Ιβάνωφ μετά της συζύγου του Αννης. Κατόπιν πολλών έρευνών των αστυνομικών αρχών, μόλις την πρωίαν της προχθές άνεκαλύφθησαν τα ίχνη μυστηριώδους κακούργηματος. Απεδείχθη ότι οι άπωλεσθέντες έφονεύθησαν υπό του λοχίου του 1-ου τάγματος του ίππικού Βαγγέλ Δ. Κοβτσεγάρωφ, της γυναίκος του Αίκατερίνης, της αδελφής του Μαρίας και τινος Σπάσου Αντώνωφ. Τό κακούργημα εξετελέσθη κατά τον ακόλουθον τρόπον: Πρό μηνός οι δολοφόνοι είχαν αποφασίσει, άγνωστον διά ποίαν αίτίαν, να θανατώσιν τα θύματα. Τη 7 Μαΐου, έμίσθωσαν δύο άδιγγάνους, οίτινες άνάρυξαν τάφον εντός του κοιτώνος του λοχίου βάθους 2 1/2, πλάτους 70 εκατ. και μήκους 1 1/2 μέτρου. Τη 9 Μαΐου την έσπέραν ώρα 8 1/2 ο Σπάσος Αντώνωφ, ώδήγησε τα θύματα εις την οικίαν του λοχίου κειμένην εν τη όδφ Βλαδαϊσκα και μετά βραχύν διάλογον ότι η σύζυγος του Δημήτρη μετέβη εις τον κήπον παρά τη αδελφή και τη γυναίκα του λοχίου, προσεκάλεσεν αυτόν εις παρακείμενον δωμάτιον, ενθα διά του άγριωτέρου τρόπου έστραγγάλισαν αυτόν. Μετά ταύτα απήγαγον την γυναίκα του ήν έστραγγάλισαν κατά τον ίδιον τρόπον. Μετά ταύτα έρριψαν τα δύο πτώματα εντός του προπαρασκευασθέντος τάφου, έθαψαν αυτά και εκάρφυσαν τας αποκαθλωθείσας σανίδας του πατώματος, βάψαντεξαυτάς τόσον επτηδείως, ώστε και μετά τρείς κατ' οικον έρεύντας ουδέν ήδυνήθη να ανακαλυφθή. Τα έκταφέντα πτώματα εστάλησαν εις τό νοσοκομείον πρός αυτόψιαν. «Η αίτία του στυγερού τούτου κακούργηματος είναι άγνωστος, υποτίθεται ότι υπήρχε δοσοληψία τις μεταξύ των θυμάτων και των κακούργων, ύπάρχουσιν όμως ύπόνοιαι και περι πολλών άλλων μυστηριωδών πραγμάτων. Λέγουσιν ότι ο λοχίας έκλειψε πολλά πράγματα εκ της αποθήκης του συντάγματος, ως όπλοφύλαξ, αυτού και ότι η αδελφή έκλεπεν επίσης διάφορα αντικείμενα εκ των αύλικών υπηρετών, ως πλύντρια αυτών. Τα κλαπέντα εύρέθη-

σαν εν τη οικία έβραίου τινός, ενθα εγένετο κατ' οικον έρευνα τη 31 Μαΐου. Υποτίθεται ότι ο έβραίος ήτο κλεπταποδόχος και εκποιητής των κλεπτομένων πραγμάτων. Ο λοχίας Βάγγελ έχει κατατεθειμένα 150 Ναπολεόνεια εις την Εθν. Τράπεζαν. Νυν πιστεύεται ότι ο ίδιος είχε φανέσει τον πενθερόν του και τον γαμβρόν τουρό δύο έτών. Εν γένει ύπάρχουνεικασίαι περι διαφόρων μυστηριωδών κακούργημάτων. Η άνακάλυψις τουφρικτού τούτου κακούργηματος περιποιείμεγάλην τιμήν εις τας αστυνομικάς αρχάς, κυρίως δε εις τό γ' αστυνομικόν τμήμα.

Ελπίζομεν, έπiléγει ή «Σφομποδά», ότι θα καταβληθή πάσα προσπάθεια πρός διαλεύκανσιν όλων των σκοτεινών σημείων της υποθέσεως ταύτης και ότι παραδειγματικώς θα τιμωρηθώσιν οι κακούργοι, όπως μη γείνη πιστευτόν ότι τα κακούργηματα δύνανται ν' αποκρύπτονται και να μένωσιν άτιμώρητα.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ΦΟΝΟΣ.—Παρά τό χωρίον Μπάνια της επαρχίας Περιστερας εύρέθη φονευμένος, πρό τινων ήμερών, εις χαροφύλαξ. Λέγεται ότι ο φόνος διεπράχθη υπό των Πομάκων.

—Εν τφ πλησίον της πόλεως ήμών χωρίω Μαρκόβω άνεφάνη άκρις καταστρέφουσα τα σπαρτά.

ΓΑΜΟΙ.—Ευχαρίστως άγγέλλομεν ότι μετά την έκδοσιν του δημαρχικού διατάγματος, τό όποιον εδημοσιεύθη εν προηγουμένω φύλλω της «Οδηρσοφ» και τό όποιον επιτρέπει πλέον τον γάμον εις τους μη στρατευθέντας, ο κ. Λαμπριδης άπεφάσισεν όπως τελέση θεού θέλοντος τους γάμους αυτού άνωπερθέντως τον προσεχή Αύγουστον.

ΑΦΙΕΙΣ.—Την παρελθούσαν Κυριακήν άφίκετο ή σεμνοπρεπής και συμπαθεστάτη μαθήτρια της Παλλάδος, θυγάτηρ δε του γνωστού εν τφ έμπορικφ ήμών κόσμω κ. Ν. Γεωργιάδου δεσποινίς Άγγελική όπως διέλθη τους μήνας των διακοπών παρά τοίς γονευσιν αυτής.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΕΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Τηλεγράφημα εκ Θηβών άγγέλλει ότι από της πρωίας της 2 Ιανίου μέχρι της 9 Ιη μ. μ. άλλεπάλληλοι δονήσεις συνεκλόνουν τό έδαφος, κυρίως δε τέσσαρες εξ αυτών ισχυρόταται δονήσεις επέφεραν καταπτώσεις πλείστων τοίχων έτοιμορρόπων εκ προηγουμένων δονήσεων οικιών. Οι κάτοικοι ένεκα της έπιμονής του κακού κυριολεκτικώς εύρίσκονται εν άπογνώσει.

Κατά την αυτήν ακριβώς ώραν καθ' ην εγένετο εν Αθήναις σεισμός, ήτοι την 8 και 53 ακριβώς, σεισμός ισχυροτάτης εντάσεως έσεισεν απ' άκρου εις άκρον τας Θήβας, ως τηλεγραφοῦσιν εκείθεν. Ο σεισμός διαρκέσας επί τινα δευτερόλεπτα κατέρριψε πλείστας οικίας, βεβλαμμένας ήδη εκ των πρώτων σεισμικών δονήσεων. Ο πανικός των κατοίκων έκορυφώθη με την πρωτοφανή έπιμονήν της θεομηνίας.

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Τηλεγράφημα του έκδότου του δανείου των 100.000.000 οικου Χάμπρο πρός την Κυβέρνησιν άναγγέλλει την άρίστην έντύπω-

σιν, ήν ένεποίησεν εις τους τόχους Ελληνικών χρεωγράφων ή άρξαμένη πληρωμή των τοκομεριδίων του δανείου του 1890 διά των προσωρινών όμολογιών του νέου δανείου. Εις τους άπέναντι των τοκομεριδίων άποσύροντας τας νέας όμολογίας προτείνεται ή έξαργύρωσις τούτων πρός 650ο· άλλ' ουδείς εξ αυτών μέχρι τουδε έδέχθη την επί τη αναλογία ταύτη πληρωμήν εις χρυσόν, διότι γενική ύπάρχει πεποίθησις περι της άνατιμήσεως των όμολογιών αυτών πολυ' υπέρ τά 65 ο(ο. Τφόντι κατ' αναλογίαν πρός την τιμήν των όμολογιών του δανείου των Μονοπωλίων ή των νέων τίτλων άντιστοιχεί πρός πλέον των 68 ο(ο· ουδείς δε δύναται ν' άρριβάλλη, ότι μετά τινας ήμέρας θα υπερβή τά 70 ο)ο, τιμήν δηλαδή, εις μὴν όποιαν έξεδόθησαν περίπου τά ελληνικά δάνεια εν τφ παρελθόντι.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Κατά τας άλεξανδρινάς συναδέλφους, μετά προηγουμένην πρόσκλησιν της έπιτροπής του αυτόθι χρηματιστηρίου συνήλθον εν τη αίθούση των συνεδριάσεων του Κεδιβικού χρηματιστηρίου οι αυτόθι χρηματισταί, όπως συσκεφθώσι περι του τρόπου της έπισήμου παραδοχής των Ελληνικών χρεωγράφων εν τφ χρηματιστηρίω της Αλεξανδρείας. Κατά την συνεδρίασιν όμοφώνως άπεφασίσθη να γείνωσι δεκτά κατ' αρχήν τά Ελληνικά χρεώγραφα εν τφ Χρηματιστηρίω εξέλεγή δε έπιτροπή άποτελουμένη εκ των κ. κ. Ιω. Πεσμαντζόγλου, Κ. Συνοδινού, Ιω. Σαλίνα, Π. Τεδέσκη, Ιωσήφ Κάμπου και Ιω. Αουμπ, ήτις θα μελετήση και εν προσεχεί συνεδρία θα έκθέση τον τρόπον καθ' ον θα γείνη ή έπίσημος εισαγωγή των χρεωγράφων.

ΕΙΣ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ

ΛΟΥΤΡΑ

Αγγέλλεται πρός γνώσιν των ενδιαφερομένων ότι από της 15-ης Ιουνίου τα εν τη πόλει ήμών δημοτικά θαλάσσια λουτρά τίθενται εις την διάθεσιν του δημοσίου. Οι βουλόμενοι θα εύρίσκωσι πρόθυμον υπηρεσίαν και καλήν περιποίησιν.

3 — 1

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩ				
	Βαγ.	Λιβ.	Φρ.	Χρ.
Ραξ . . .	1	57	9	—
" . . .	1	56	8	80
" . . .	1	56 1/4	8	80
" . . .	2	55 3/4	8	65
Κάσ. . . .	1	57 1/4	9	10
"	2	56	8	75
"	2	56 1/4	8	80
"	1	57 1/4	9	—
Πραβ. . .	1	57 1/2	9	10
"	1	57 1/2	9	15
"	2	57 1/4	9	05
"	1	55 3/4	8	60
"	1	56	8	75
Καλ. . . .	6	—	6	70

Βάρνα τη 9 Ιουνίου 93

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΓΗΠΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ).

Παρίσι 9 Ιουλίου. Τῆς καταστάσεως τοῦ Καρλὸς ἐντελὲς δελτωθείσης, ἡ ἐκδοσις δελτίων ἐπαύσατο.

Βέρνη αὐθημερόν — Χθὲς σύγκρουσις ἐλαβε χώραν μεταξύ ἐργατῶν ἐγγυρίων καὶ Ἰταλῶν, 80 συλλήψεις ἐγένοντο, ἐκατὸν ἐπιληρώθησαν, ὧν πολλοὶ θανάτως, στρατεύματα ἀποσταλέντα ἐκ Λυόνος ἀφίκοντο τὴν νύκτα, ἐν σύσταγμα πεζικοῦ καὶ μία ὀκτώμητος.

Κετίγνη αὐθημερόν — Ὁ Δαντὴλ ἐπανέκαμψεν.

Συνεῖδιμοὺς αὐθημερίν — Αἱ ἐργασίαι πρὸς κατασκευὴν ἀρτεσιανῶν φρενῶν, λαμβάνουσι μεζούνας διαστάσεις, 23 οἰκίαι κατέρρευσαν, 80 οἰκογένειαι κατέρυγον, πολλαὶ οἰκίαι εἰσὶν ἐτοιμόδροποι.

Στρασβούργο, αὐθημερόν — Τὸ γενικὸν τῶν ἐκλογῶν ἀποτέλεσμα ἐν Αλσατίᾳ καὶ Λωρραίνῃ δείκνυσι τὰ ἐξῆς οἱ σοσιαλισταὶ ἐλάβον ψήφους 46011, οἱ ἐθνικοὶ γερμανοὶ 73605, οἱ ἡνωμένοι κληρικοὶ καὶ διαμαρτυρόμενοι 113521. Τὸ ἀποτέλεσμα δείκνυσι ἐξασθένειαν σπουδαίαν τῆς τελευταίας μερίδος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια)

Ἀρθρ. 14-ον. Ἐν τῇ καταρτισμῷ τῶν σχεδίων ὁφείλουσιν οἱ ἀρμόδιοι νὰ συμμορφωθῶσιν πρὸς τὰς ἀναφερομένας ἀπαιτήσεις τῶν ἀκολουθῶν ἄρθρων.

Ἀρθρ. 15-ον. Ἐὰν παρνεαγωγέων καὶ ἀρρεναγωγέων οἰκοδομεῖται ὅμοι ὑπὸ μίαν σκέπην, τὰτα χωρίζονται διὰ τοίχου, αἱ δὲ αὐταὶ διὰ διαρράγματος.

Ἀρθρ. 16-ον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δωμάτων ὀρίζεται συμφώνως τῇ ἀριθμῷ τῶν μαθητῶν, ὑπολογισμένου διὰ 50 μαθητῶν ἐν δωματίον κατὰ τὸ 35 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου.

Σημείωσις. — Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραδόσεων ἐξαρτᾶται τὸ μέγεθος τοῦ δωματίου τῶν διδασκάλων ὅπερ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς σχολαῖς χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλιοθήκη.

Ἀρθρ. 17-ον. Αἱ παραδόσεις γίνονται ἐπὶ τῆς πρώτης ὁροφῆς, ἂν τὸ οἰκοδόμημα εἴναι διόροφον. Ἐν περιπτώσει κατ' ἑν αἱ παραδόσεις γίνονται ἐν τῇ δευτέρᾳ ὁροφῇ, τότε ἐν μὲν τῇ πρώτῃ μένουσιν αἱ τοῦ σχολαρχικοῦ τάξεις, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ οἱ τῶν ἀνωτέρων τάξεων μαθηταί.

Ἀρθρ. 18-ον. Τὸ μέγεθος τοῦ δωματίου ὀρίζεται λογιζομένου τὸ ἐλάχιστον 1—1. 10 τετραγωνικὸν μέτρον ἐπιφανείας δι' ἕκαστον μαθητὴν, καὶ 3.80—4—40 κυβικῶν μέτρων ἑμβαδόν.

Σημείωσις. — Εἰς τὰ ὁρινὰ μέρη δυνατόν νὰ μεταχωρισθῶσι μικρὰ μέρη.

Ἀρθρ. 19-ον. Ἐὰν κτείνωσι ὑδατῖρα διὰ κατοικίας τῶν διδασκάλων δωμάτων, τὰτα χωρίζονται τῶν παραδόσεων διὰ διαρράγματος, ἐπαρχοῖσις μὲς καὶ μόνος μεταξὺ τῆς σχολῆς καὶ τῆς κατοικίας τοῦ διδασκάλου συγκοινωνίας ἡτις πάλιν δέον νὰ ἔχῃ ὑδατῖραν τισθόν.

Ἀρθρ. 20-ον. Ἴνα φρενίζωνται καλῶς τὰ δωμάτια καὶ ἵνα δύνανται, καὶ οἱ μαθητὲς μὴ διτταὶ νὰ φρενίζωνται, ἀνάγκη τὰ δωμάτια νὰ μὴ ᾖσι κατὰ μήκος μεγαλύτερα τῶν 10 μέτρων, καὶ πλατέτερα τῶν 7 μέτρων.

Ἀρθρ. 21-ον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παραθέρων, τὸ ὕψος καὶ ἡ τοποθεσία αὐτῶν, δέον νὰ ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν μορφήν τοῦ δωματίου κατὰ τὴν συμμόρφωσιν τῶν ἀκολουθῶν ἄρθρων.

α) Ἡ ἐπίκτασις τοῦ φρενιζοῦ μέρους δέον νὰ ἦ τοῦλάχιστον 1/6 τῆς ἐπίκτασεως τοῦ ἰδίου τοῦ δωματίου. β) Τὸ ἀνοιγμὰ τῶν παραθέρων δὲν εἴναι δυνατόν νὰ ἐρχέται χαμηλότερον τοῦ 1—1.10 μέτρα ἀπὸ τοῦ πατώματος.

γ) Τὸ ὕψος τῶν παραθέρων δὲν εἴναι δυνατόν νὰ ἦ μικρότερον τῶν 2 — 2. 0 μέτρων, τὸ δὲ πλάτος οὐχὶ ὀλιγότερον τῶν 1.20—1.30.

Σημείωσις. — Διὰ κοινότητος αἰτνες δὲν δύνανται νὰ διαλέσωνται μεγάλα μέρη παραθέρων ἐπιτρέπονται καὶ παραθέρων μικροτέρων μεγεθῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρισὶς τοῦ ἐπουργετοῦ.

Ἀρθρ. 22-ον. Ὁ φρενισμὸς δέον νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν τῇ ἐνδοῦ μέρει, ὅπως ᾧστε οἱ μαθηταὶ νὰ λαμβάνωσι πρὸς μόνον ἀριστοτέλειαν. Ἐπομένως ἀπαγορεύεται ὁ φρενισμὸς ὁ ἐρχόμενος ἐκ παραθέρων ἐναντι, ὅπως καὶ δεξιόθεν τῶν μαθητῶν.

Ἀρθρ. 23-ον. Ἡ θερμότητα τῶν παραδόσεων δέον νὰ ἦ 16—20 Κελσίου, ἐὰν δὲ ἡ θερμότητα εἴναι ἐκ σιδήρου δέον νὰ στηρίζεται ἐπὶ πλινθῶν ἀπεχόντων τοῦ ἐδάφους 30/100 τοῦ μέτρου.

Ἀρθρ. 24-ον. Ἐκάστη παραδοσις δέον νὰ ἔχῃ εἰς ὕψος 1.50 μέτρον θερμότητας.

Ἀρθρ. 25-ον. Διὰ πλείονα θέρμανσιν τῶν παραδόσεων τὰ παράθρα δέον νὰ ᾖσι διπλᾶ ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἐξ ὧν τὰ ἔσθων ν' ἀνοίγωνται πρὸς τὰ ἔσω τῆς παραδόσεως, τὰ δὲ ἔσθων πρὸς τὰ ἔξω.

Ἀρθρ. 26-ον. Τὸ σχῆμα τῶν παραθέρων δέον νὰ ἦ τετράγωνον. Ἀπαγορεύεται τὸ νὰ δίδεται σχῆμα τόξου εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ παραθέρου.

Ἀρθρ. 27-ον. Τὰ περιθώρια τῶν παραθέρων δὲν εἴναι ἀνάγκη νὰ ᾖσι χονδρὰ εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ περιορίζωσι μέγα μέρος τοῦ φωτός, δέον δὲ νὰ ᾖσι βεβαμμένα διὰ χρώματος καφεῖ ἀνοικτοῦ.

Ἀρθρ. 28-ον. Αἱ θέλοι τῶν παραθέρων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ συνήθες μέγεθος τῶν ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἀγορᾷ εὑρισκομένων, ἵνα δύνανται ἐν περιπτώσει δραπέσεως αὐτῶν νὰ ἀντικαθίστανται ἐυκόλως.

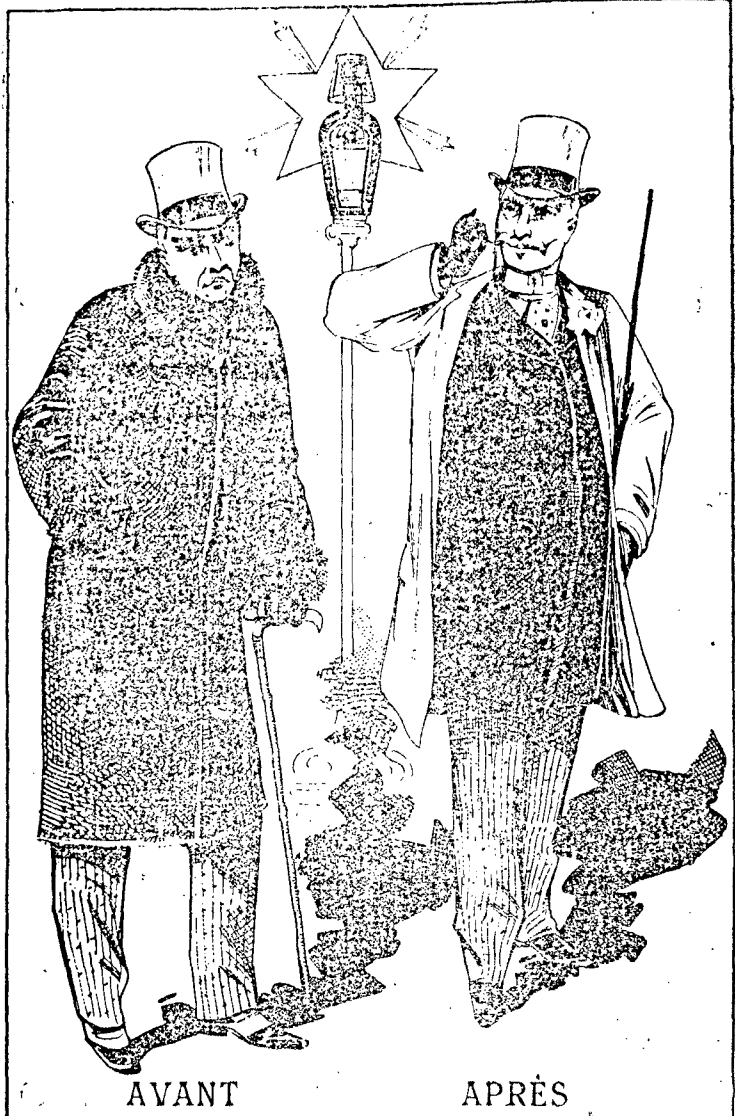
Ἀρθρ. 29, 30. — Τὰ παράθρα δέον νὰ προσαρμόζωνται ὅπως ᾧστε νὰ δύνανται νὰ τίθενται παραπετάσματα καὶ νὰ αἰρῶνται εἰς βαθμὸν ὥστε οὐδόλως νὰ ἀφαιρέται μέρος τοῦ φωτός.

Ἀρθρ. 31-ον. Τὰ παράθρα δέον νὰ ἀνοίγωνται ἐν περιπτώσει καθαρισμοῦ τοῦ ἐντὸς τοῦ δωματίου μερλοισμένου ἀέρος.

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΡΟ

ΜΕΤΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

ΤΟΥ

ΑΙΩΝΟΣ

ΖΩΟΓΟΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΥ

Elixir Godineau,

ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΥ

ἄνευ οὐδενὸς κινδύνου ἐναντίον τῆς ἀδυναμίας — Ζητήσατε εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Elixir Godineau, 7, rue S-t Lazare, Paris, τὴν ἐπεξηγηματικὴν σημείωσιν ἀποστελλομένην ἄνευ ἐξόδων καὶ ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τελῶν.

Η ΦΙΑΛΗ 20 ΦΡΑΓΚΑ. 3 ΦΙΑΛΑΙ ΦΡ. 50

Εὐρίσκεται εἰς πώλησιν παρὰ τῷ Κ-φ ΜΑΤΘΑΙΩ ΚΛΙΣΙΑΝ ἐν Σοφίᾳ καὶ παρ' ἅπασιν τῆς φαρμακείας.

52—2

(4) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (4)

ΜΕΤΑΞΥ

ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΕΠΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΣ ΤΙΝΟΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ

(Theo Seelmann)

(Συνέχεια)

Ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς δοκιμασίας μεταχειρίζονται αὐστηρὰν τινα διαίταν γάλακτος καὶ τὸ σῶμα, ὡς δὴ ἔλεγον οἱ ἡμέτεροι ἱππῶται, προαλείφεται. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ ἐνταφιασμοῦ φέρεται ἐπὶ τοῦ στομάχου μία λανή ταινία τριῶν δακτύλων πλάτους καὶ ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα πηχεῖς μήκους, ἵνα καθάρῃ αὐτὸν παντὸς τοῦ ἐν αὐτῷ περιεχομένου. Μετὰ τὰς προετοιμασίας

ταύτας φράττονται τὰ σίωμα τοῦ σώματος μετὰ κίονα πάματα, ὁ Τόγι καὶ ὁ κλημένος ὁκλαδὸν ἐπαίεται τὴν γλῶσσαν ἐστραμμένην πρὸς τὰ ἄνω βαλῶς πρὸς τὰ ὀπίσω ἐπὶ τοῦ φάρυγγος, σταυρῶνται τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους, κρατεῖ τὴν ἀναπνοὴν του καὶ περιπίπτει διὰ συγκεντρώσεως τῆς προσοχῆς του εἰς μίαν καταπληκτικὴν κατάστασιν, ὁμοίαν πρὸς βαθεῖαν ὕπνωσιν.

Κατὰ τὴν ἀναζωογονήσιν μία τῶν πρώτων ἐγχειρήσεων τῶν μαθητῶν τοῦ Τόγι εἶναι νὰ σύρῃσι πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ φάρυγγος τὴν γλῶσσαν του. Ἀμέσως δὲ ἐπιτίθεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του θερμὸν τι φάρμακον ὁπρίαν ἡγευμένον καὶ εἰσάγεται αἰρὸς εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ εἰς τὰς κοιλότητας τῶν ὠτων τὰς ἀλλαγὰς τῶν κινήσεων παρὰ τῶν. Διὰ τῆς ἀναπνευστικῆς πίεσεως τὰ πάματα ἐκτινάσσονται ἐκ τῆς μὲν μετὰ ἡχοῦ ζεσηροῦ. Τοῦτο θεωρεῖται ὡς τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς ἐπανερχομένης ζωῆς.

Υπὸ τὴν ἐξακοὺ ὀύθην τῶν ἐντρίβων ἀνανήγει τέλος οὗτος καὶ βαθμὸν προσκτάται τὴν συνείδησιν του.

Κατὰ ταύτας τὰς ἐκθέσεις λοιπὸν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι πρόκειται περὶ μίας καταστάσεως, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ μέσον μεταξύ ζωῆς καὶ θανάτου, ἥτις δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὡς ζωὴ κατ' ὅσον ἐλλεῖπει πᾶσα λειτουργία αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς θάνατος, κατ' ὅσον δὲν λαμβάνει χώραν καὶ διάλυσίς τις τοῦ ὁργανισμοῦ. Εἰς τὴν μέσην ταύτην κατάστασιν ὁ W. Rieger ἔδωκε τὸ ὄνομα τῆς ἀναβιώσεως κατὰστασιν τῆς ἱκανότητος τῆς ἀναζωογονήσεως. Μία τοιοῦτου εἶδους ἵαρις ἀπεδείχθη δυνατὴ διὰ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα. Κόκκοι σίτου, οὓς εὗρον ἐν τῇ χειρὶ καὶ ὑπὸ τὰς τῶν νεκρῶν κρῖπας παναρχαῖαν αἰγυπτιᾶκῶν μουμιῶν, ἀνεβλάστησαν καὶ ἐπρασίνισαν ἐκ τῆς ὑπερχυλίου αὐτῶν καταστάσεως τοῦ ὕπνου, εὐθύς ὡς ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀναγκαίαν πρὸς βλάστησιν ὕγρασιν καὶ τὴν καρποφόρον γῆν.

Επὶ θανασιώτερα εἶναι τὰ φαινόμενα ἐν τῇ τῶν ζώων κύκλῳ. Ὑπάρχουσι μικρὰ ζῷα, ἃ ἐντελῶς ζῆραίνονται καὶ ἐπὶ ἑτὶ δύνανται νὰ κείνται ἐν τῇ κόνῃ. Ὁ ἀνεμος τὰ ἀνεγείρει, τὰ φέρει μακρὰν καὶ τὰ διασκορπίζει ἐπὶ ἐπιφανείας τινὸς ὕδατος, ὑγραίνονται—ζῶσιν. Ἀλλὰ καὶ ὑψηλοτέρας βαθμίδος ζῷα, βδέλαι, βάτραχοι, σαῦραι, ἰχθύες κατέχουσι κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν αὐτὴν ἱκανότητα, ὡς ἀποδεικνύει τοῦτο ἡ εὕρεσις αὐτῶν ἐν τῇ πάγῳ καὶ ἐν στερεοῖς λίθοις.

Ἡ οὕτω καλουμένη φωλεία (ὁ διὰ τοῦ χειμῶνος ὕπνος) τῶν θηλαστικῶν ζώων εἶναι ὁμοία κατάστασις τῆς μὴ ζωῆς καὶ οὐδαμῶς εἶναι «ὕπνος» ὡς πρὸς τοῦτο δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπικρατῇ οὐδὲμία ἀμφιβολία, ὅτι καὶ ζῷα τὰ ὅποια δὲν ὑπὸκεινται κατὰ φύσιν εἰς τὴν φωλείαν, δύνανται ἐκκοίσις νὰ μεταβῶσιν εἰς παρομοίαν κατάστασιν.

(ἀκολουθεῖ)